

Ausekļa Limbažu teātrī iestudēta luga *Pērs Gints*

Nedēļas nogalē Ausekļa Limbažu teātris skatītājus aicināja uz lugas *Pērs Gints* pirmizrādi. Didža Jonova režijā pēc Henrika Ibsena darba motīviem. Pirms teju 150 gadiem rakstītā luga runā par eksistenciāliem jautājumiem, kas, laikam ejot, nav zaudējuši aktualitāti. Par tiem domāt amaterteātra kolektīvs rosināja arī skatītājus. Iestudējums gan no viņiem prasa uzmanību un vērību, lai izsekotu līdzī dzejā atklātajam sižetam, kā arī nolasītu dažādās zīmes, kas acīmredzami izmantotas, lai izrādei dotu papildu informācijas slāni.

Režisors atzina, ka pēc pirmizrādes atvieglojumā uzelpojis. Neviena izrāde vēl nebija tapusi tik ilgā laika periodā - no ieceres līdz pirmizrādei pagājis vairāk nekā gads. Lai arī dzejā rakstītais materiāls, viņaprāt, ir labs, daudzslāņains, dziļš un interesants, tas vienlaikus ir sarežģīts. Daudz strādāts ar tekstu, lai to piemērotu teātra vajadzībām. Izaicinājums bija koncentrēt aptuveni stundu garā izrādē apjomīgu lugu, kuras ar uzviju pietiktu seriālam, pavēstot stāstu par Pēru Gintu tā, lai radošajā interpretācijā nezustu nekas no oriģinālā darba. D. Jonovs teic, ka vēl viens uzdevums, ko esot izdevies piepildīt, bija atklāt skatītājiem nedaudz citādu galvenās lomas tēlotāju Jāni Paucīti. Viņš vietējiem skatītājiem labi pazīstams, jo spēlējis vismaz 20 izrādēs, taču līdz šim biežāk bija redzams komiskās lomās. Tieši viņš rosināja režisoru iestudēt *Pēru Gintu*.

J. Paucītis pirmo reizi par to, ka tieši šī luga jāparāda uz Ausekļa Limbažu teātra

skatuves, droši vien nenopietni ieminējies pirms gadiem 15. Taču pirms pāris gadiem sarunā ar agrāko klasesbiedru, izrādes scenogrāfu Māri Ābeli sākuši par to runāt jau nopietnāk. Vēl pagājis kāds laiks, kamēr pārliecinājuši pie izrādes ķerties režisoru. J. Paucītis bilda, ka šī luga viņam tuva jau no skolas laikiem. - *Lielāks vai mazāks, bet katrā vīrietī mājā Pērs Gints. Manī varbūt lielāks, -* neslēpa sarunbiedrs. J. Paucītis sprieda, ka tie, kuri viņu pazīst labāk, skatoties izrādē, vilka paralēles ar galvenās lomas tēlotāja dzīvi. - *Man ir 4 diplomu. Esmu pavārs, desu meistars, šoferis, bārmēnis un strādāju celtniecībā. Vai tas nav Pērs Gints?* - viņš smeja. Tāpat kā lugas tēls dzīvē esot darījis daudz ko. Jautāts, ko viņš vēlētos pateikt ar izrādē, galvenās lomas tēlotājs apgalvoja: - *Es gribētu, lai vīrieti, mīloto, vīru un tēvu pieņem tādu, kāds viņš ir. Arī Pērs Gints nav ne slikts, ne labs, bet tāds pa vidu, kā droši vien lielākā daļa cilvēku, -* viņš secināja. J. Paucītis atzina, ka Pērs Gints viņam ir loma sirdij. Turklāt šo var uzskatīt par jubilejas izrādē, jo nākamgad apritēs 30 gadu, kopš viņš spēlē Ausekļa Limbažu teātrī.

Savukārt Zanei Kalniņai šajā izrādē bija jāatveido divas lomas - Pēra Ginta māte un Solveiga. Lai arī šajā kolektīvā viņai šī ir pirmā izrāde, aktrisei ir vairāku gadu pieredze Tukuma teātra studijā *Brīvā versija*. Z. Kalniņa atzina, ka izrādes ietekmē pati bieži sākusi sev uzdot tās galveno jautājumu. - *Manuprāt, mūsdienās ļoti aktuāli ir nepazaudēt savu „es, -*

viņa uzsvēra. Sarunbiedre sprieda, ka mēs dzīvojam laikā, kad cilvēks jūt diezgan lielu spiedienu būt tādām vai citādām. Arī par savas varones - uzticīgās Solveigas - rīcību un dzīves uztveri daudz nācies domāt. - *Šo izrādē nevajadzētu tik daudz analizēt ar prātu, bet vairāk ļauties emocijām un sajūtām, -* teica aktrise. Ja cilvēks izies no zāles un turpinās domāt par izrādē, tad mērķis būšot sasniegts.

Uz skatuves varēja redzēt arī divus no pieredzes bagātākajiem aktieriem kolektīvā - Juri Žūriņu un Juri Bebrīšu. Taču visvairāk lomu šoreiz bija aktrisēm ar mazāku stāžu - Santai Apsītei, Ievai Laksbergai, kuras kopā ar Aigu Evertovsku iejutās gan troļļu meiteņu, gan putnu u.c. lomās. Ne viens vien skatītājs atzinīgi novērtēja A. Evertovskas sniegumu Zaļās sievietes lomā, sakot, ka pēc 10 gadu pārtraukuma viņa uz teātra skatuves atgriezusies pārliecināti. Pārcēlusies atpakaļ uz Lim-

Ausekļa Limbažu teātra izrādē *Pērs Gints* Jura Bebrīša atveidotais Pogu lējējs (no kreisās) draud pārkāusēt galveno - Jāni Paucīša attēloto - varoni, kurš esot ne visai izdevusies poga, jō nav pratis būt viņš pats

bažiem, Aiga sākumā domājusi, ka diez vai mēģinās apvienot darbu Limbažu Galvenajā bibliotēkā un meitiņas audzināšanu ar amaterteātri, taču pieticis ar vienu zvanu, lai piekristu... Un ne brīdi to nenožēlo. - *Lai gan ieguldīts liels darbs, rezultāts ir tā vērts!* - viņa saka par izrādē. Cerams, to novērtēs arī skatītāji!

Lindas TAURINĀS
teksts un foto